

ИВАН ВАЗОВ

ЗАБРАВЕНИТЕ

chitanka.info

I

*О, витязи, спете, спете непробудно,
гробъето ви днес е пусто и безлюдно.
Никой глас не чуй се, никой тез могили
в тоя час не буди с имена ви мили.
По тях вашите сенки жалостни, бездомни,
скитат се печално, никой ги не помни.
Но това е нищо, но то не е чудно.
О, витязи, спете, спете непробудно.*

II

*Сред гръмът на боя паднахте убити;
днеска тихо, глухо в гроба си лежите;
не се тревожете, няма да ви будим,
за да ви забравим ний се още трудим.
Нито глас ви стряска, нито крак ви гази,
място по-спокойно няма зарад вази,
вашът сън е мирен, вечен е мирът ви
у нас, дето даже живите са мъртви.*

III

*Паметник гранитен с надписи унили
вдигнат е за вази върху тях могили.
Но кого той стряска? Но кого той чуди?
Камъкът не може камънье да буди.
Какво той говори нам не е познато;
други идол знайм ний, но той е от злато,
други звук сърца ни вълнува приятно,
вашето значение нам е непонятно.*

IV

*О, витязи, спете, спете непробудно!
В мъка вий живяхте и умряхте трудно.*

*Нашата свобода вам я ний дължиме.
Но защо ни трябва тъмното ви име?
Що ще ний да правим с гнилите ви кости?
Вий тук бяхте странни и минутни гости!
От туй племе хитро не чакайте лаври:
доста е, че то се с вас поне не гаври.*

Януари 1882

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.